גזברין בלבד [א] *(לעולם רבנן) וקרא למעילה דאתא למעילה למה [ג] ליה קרא קדש קדשים כתיב ביה ולטעמיך הא דא"ר ינאי *אין מעילה מפורשת מן התורה אלא בעולה בלבד שנא' °נפש כי תמעול מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה' [ג] המיוחדין לה' אבל חטאת ואשם לא נפקא אלא מדרבי *דתניא רבי אומר °כל חלב לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעילה למה לי קרא קדש קדשים כתיב בהו [ד] אלא אע"ג דקדשי קדשים כתיב בהו בעי קרא לרבוינהו למעילה [ג] חרמים נמי אע"ג דקדש קדשים כתיב בהו בעי קרא לרבוינהו למעילה.

[ה] גופא **המקדיש עולה לבד"ה אין בה אלא עיכוב גיזברין בלבד מיתיבי *המקדיש עולה לבד"ה אסור לשוחטה עד שתפדה ?מדרבנן ה"נ מסתברא מדקתני סיפא אם עבר ושחטה מה שעשה עשוי [ו] אלא מאי מדרבנן אי הכי אימא סיפא ומועלין שתי מעילות ואי (מעילה) מדרבנן אמאי שתי מעילות ?הכי קאמר וראויה למעול בה שתי מעילות : ואם מתו יקברו כו' : א"ר יוחנן לרבנן [ז] אחד *קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה ור"ל אמר לרבנן קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה *קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה וזה וזה [ז] (מודה) לר"ש *וקדשי ב"ה לא היו בכלל העמדה והערכה וקדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה וד"ה בעל מום מעיקרו לא היה בכלל העמדה והערכה תנן ר"ש אומר קדשי בדק הבית שמתו יפדו בשלמא לרבי יוחנן דאמר לרבנן אחד זה ואחד זה היו בכלל העמדה והערכה היינו דאיצטריך ר"ש לפרושי קדשי בדק הבית שמתו יפדו אלא לר"ל למה ליה לפרושי לימא אם מתו יפדו ?אמר לך ריש לקיש *ר"ש לא הוה ידע מאי דאמר ת"ק וה"ק ליה אי בקדשי מזבח מודינא לך [ח] אבקדשי בדק הבית אם מתו יפדו [ס] תניא כותיה דרבי יוחנן [ח] ואם [י] בהמה [נ] אשר יקריבו ממנה *בבעלי מומין *(שיפדו) הכתוב מדבר אתה אומר בבעלי מומין או אינו אלא בבהמה טמאה ?כשהוא אומר (א) °ואם בבהמה (טמאה) ופדה בערכך הרי בהמה טמאה אמור

א) [מנחות קא· בכורות לז:] ב) צ"ל אשר לא יקריבו וכ"א במנחות ובבכורות

שהגזברין יעכבו אותה לשוחטה עד שישומו אותה ומתחייב דמי שומא לבד"ה ואשמעינן שאין הקדש חל על גופה של עולה [אלא] לענין שתאסר לשוחטה עד שיפדנה הלכך ממתני' ניחא ליה דלא קאמר במתני' שיחול על גוף הבהמה אלא בחוב בעלמא אבל קשיא ליה כיון דמ"מ

יט] *עולה דיכול להתפיס לחרמי כהנים א"כ ע"כ ס"ל דהקדש חל על גוף הבהמה דאם לא כן על מה יחול חרם הכהן דלא דמי לחרמי בדק הבית שאם אמר הרי עלי מנה לבדק הבית חייב דאמירה לגבוה כמסירה להדיוט אבל חרמי כהנים ודאי אם אמר הרי עלי מנה לחרמי כהנים אם ירצה יחזור בו דאמירה להדיוט לאו כלום היא וחרמי כהנים לא הוו אלא *כאומר חפץ זה לחרמי כהנים שאז ודאי התרמים חל על גוף החפץ א"כ ע"כ סבר עולא שהחרם חל על גוף הבהמה א"כ למה אין בה אלא עיכוב גזברין ואמאי כ] *הרי איכא איסורא לשחוט עד שיפדנה ומשני מדרבנן כא] כלומר מדאורייתא אינו חל כלל על גוף הבהמה ומדרבנן הוא דחל על גוף הבהמה ואסור לשוחטה ועיקר קרא ודאי אתא לומר שחל על הקדש לכל הפחות להתחייב מטעם חוב ועוד מצא רבי בשם ר"י דפריך מעולא דאמר המתפיס עולה לבד"ה ולא אמר לחרמי כהנים ש"מ דסבר דחרמי כהנים לא אמר כלום כרב הונא וקשיא למילתא דדריש דיכול להתפיס לחרמי כהנים [ה] ומשני מדרבנן היא ודריש מכל חרם דחרמי כהנים היינו מדרבנן: **למעילה** (*ק"ק כתיב) · ק"ק מנלא דדרשינן כל חרם לומר דמיירי בחרמי כהנים אם כן קדשי קדשים בחרמי כהנים היכא כתיב ואומר מורי הרמ"ר דסמיך אקרא אחרינא דכתיב גבי חרמי כהנים (ויקרא כז) והיה השדה בצאתו ביובל קודש (קדשים) לה' כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו וקדש קדשים לאו דוקא אלא כלומר קדש לה' ומ"ו אומר דאפי' נמי לא דריש כב] [ג] (כלל דרשי) כל לרבות חרמי כהנים מ"מ הוא יודע דפשטיה דקרא דקדש קדשים קאי לחרמי כהנים דכתיב בתריה לא ינאל ולא ימכר והיינו חרמי כהנים דאין להן פדיון דאילו חרמי בד"ה אדרבה כל עיקרן לפדיון קיימי ומיהו מ"מ היה צריך ייתור לרבות להקדש עילוי כג] *מסדה קדש לה' דמשמע דממעט להו אבל לענין מעילה מפשטיה שמעינן:

גופא [המקדיש עולה לבד"ה] אין בה אלא עיכוב גזברין · כלומר שומת הגזברין שיעכבו אותה מלשוחטה עד שישומו אותה ולא יוכלו לעכב לשחוט עד שיפדו' דהקדש עילוי אינו אלא חוב מגזירת הכתוב : **מיתיבי** [המקדיש עולה לבד"ה] אסור לשוחטה עד שתפדה · שהחרם נתפס על גוף העולה ומשני מדרבנן הוא דאסור לשוחטה אבל ודאי מן התורה מתחייב הוא לשלם הדמים לבד"ה ובפרק טבול יום (זבחים קב·) אמר לא מיבעיא למאן דאמר קדשי ב"ה כד] מדאורייתא אלא אפילו למ"ד אין תפסי ה"מ בשר והשתא קשה טובא דהא מי איכא למ"ד קדשי ב"ה לא תפסי בהקדש עילוי ומתוך הלכה זו מיישבו רש"י לשם ופירש דלמ"ד תפסי היינו מקושיא דהכא דבעי לאוכוחי דאסור לשוחטו מן התורה אלא אפילו למ"ד לא תפסי היינו מהכא דמסיק היינו מדרבנן מכל מקום ה"מ בשר אבל עור תפיס ובעי פדייה : **ואי** מדרבנן אמאי ב' מעילות· וא"ת והא משכחת בכמה מקומות ומועלין מדרבנן גבי דם וביצי תורין (מעילה דף יב) וי"ל דה"מ במידי דלא בדילי מיניה אבל הכא בדילי כבר מחמת הקדש קמא א) : **א"ר** יוחנן [לרבנן] אחד קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה היו בכלל העמדה והערכה · ומתני' דאם מתו יקברו ב) קאי גם אקדשי קדשים דסיפא ור"ש פליג ואמר קדשי ב"ה לא הוו [בכלל העמדה והערכה] : **ורשב"ל** אמר [לרבנן] קדשי [ג] מזבח לא הוו קדשי ב"ה הוו · ומתני' דאם מתו יקברו לא קאי אלא אקדשי ב"ה ואע"ג דתני בתחילת הבבא אחד קדשי מזבח ואחד קדשי ב"ה אין משנין אותם משמע דקאי כולה מתניתא אתרוייהו לא קשיא הא דהא ע"כ לא אכולה קאי דהא הקדש עילוי דלא קאי אלא אקדשי מזבח כה] ור"ש פליג אדרבנן ואמר דאדרבה איפכא מסתברא דקדשי ב"ה לא היו וקדשי מזבח היו וסברות הפוכות זו מזו : **ודברי** הכל בעל מום מעיקרו לא היה · ודוקא בקדשי מזבח אבל בקדשי ב"ה אפילו למאן דאית ליה הרי אין חילוק בין תם לבעל מום מעיקרו והכי מוכח כל הסוגיא : **אלא** לרשב"ל· דאמר דרבנן לא איירי כלל בקדשי מזבח דלא היו בכלל העמדה [והערכה] [ד] ואם מתו יפדו ג) [מיבעי ליה] קצת קשה מנא ליה כו] דילמא ד) [ה] מיירי בקדשי מזבח וטעמא דאין פודין הקדשים להאכילן לכלבים :

א) [וע"ע תוס' מנחות נכ:ד"ה גזרו ותוס' מעילה ב: ד"ה ומי איכא] ב) נ"א לא קאי אמקדישין הקדש דסיפא וגי' צ"ק קאי גם אקדשי ב"ה דסיפא ג) גי' מהרש"ק וצ"ק ד) נ"א מודי

יח] גזברין · שאינה קריבה עד שיבואו הגזברין לעמוד על גבה כדאמרי' בעלמא (תענית דף כו·) היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד ע"ג אבל שום דמים לא יהיב לבדק הבית וכ"ש לחרמי כהנים דהא אפילו רב הונא דהוה פליג אחרמי כהנים *הוה מודה אבדק הבית : **ומשני מדרבנן** · (ב) *(האיך) ברייתא דלעיל דשייכא לקדשי מזבח למימרא דחייל עלייהו הקדש עילוי , מדרבנן הוא דחייל , דמדאורייתא ליכא אלא עיכוב גזברין, ועולא נמי כי תירצה, מדרבנן תירצה, וקרא יג] לאסמכתא, ועיקר קרא למעילה אתא לרבות חרמי כהנים למעילה והכי משמע כל חרם הוי לה' דאי איתהני מיניה פורתא, מעל : **לרבות אימורי קדשים קלים למעילה** · דכתיב לה' (נ) ומההיא דרבי מפיק ר' ינאי נמי קדשי קדשים דכל חלב כתיב, ורבי היינו טעמא יג] דאמר קדשים קלים דלדידיה משמע ליה דחטאת ואשם בכלל קדשי ה' הואיל ואין לבעלים בהן כלום ולא איצטריך לרבויי אימורים, ולר' ינאי מיהא איצטריך לרבוייהו ואע"ג דכתיב בין בחטאת בין באשם קדשי קדשים בנו את אהרן · ל"א ירושלמי מנלן כלומר מאי משמע האי כל חרם דחייל אקדשי מזבח: יד] *מי קרבי (ד)· כלומר אם התפיסם לבדק הבית טו] אמאי מקרבינהו להו בלא פדיון דקאמר אין בה אלא עיכוב גזברין טז] *והאי קרא כתיב לעיל כל חרם קדש דמשמע דחרם חייל אכל יז] הקדש וקדש אסור לשחיטה ולהקרבה עד שתפדה הקדש[ג] בעילוי: **שתי מעילות** · אחת משום קדשי מזבח ואחת משום קדשי ב"ה ואי מדרבנן הא לא חיילא קדושת ב"ה אלא מדרבנן : **ראויה** · אילו הויא קדושה בתרייתא *מדאורייתא וראוי אי לאו (למדר' יח] [ו] בהוא) דהקדיש ולאו דאורייתא: **אחד קדשי מזבח כו'** · והאי אם מתו יקברו אכולהו קאי, ר"ש ורבנן תרוייהו ילפי טעמייהו מקרא לקמן בין אליבא דר' יוחנן בין אליבא דר"ל : **זה וזה** · רבי יוחנן ור"ל מודין לר"ש קדשי בדק הבית לא היו אבל קדשי מזבח היו מדקתני קדשי בדק הבית יפדו ולא אמר סתמא יפדו מכלל דדווקא קאמר : **ודברי הכל** · ועוד, שניהם *מודין, דלדברי הכל בין לרבי שמעון בין לרבנן בעל מום מעיקרו לא הוה בהעמדה והערכה בקדשי מזבח כדמפרש טעמא לקמן ובקדשי ב"ה לא מיירי מידי [ה*] (ו)בעל מום מעיקרו דמודו דלרבנן קדשי בדק הבית בעו העמדה והערכה לא שנא בעל מום אחר הקדש ולא שנא קדם מומו להקדשו בעי העמדה והערכה דבקדשי ב"ה לא שאני לן בין בעל מום מעיקרא לתם ונעשה בעל מום שהרי על עצים ואבנים הן חלין : **היינו דאיצטריך ר"ש לפרושי** · דאי הוה אמר סתמא יפדו כיון דתנא קמא בתרוייהו איירי הוי משמע דאתרוייהו פליג, להכי פריש : **אלא לר"ל** · דאמר רבנן לא קיימי אלא אקדשי ב"ה : **למה ליה** · לר"ש לפרושי : **לימא** · סתמא ואנא ידענא דלא קאי אלא אב"ה דהא בקדשי מזבח לא איירי כלל לעיל לא בפדייה ולא בקבורה: **ר"ש** · דמתני' לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן וסבר דרבנן אתרוייהו קיימי :

*) נ"ל בבעל מום

ואמר

קמא יקברו אתרוייהו קתני ואמר ליה ר"ש אי בקדשי מזבח קאמרת מודינא לך ואי בקדשי בדה"ב מודינא לך תניא [בכורות דף ל"ב ע"א] כותיה כו' : י] אם כל (כל) בהמה טמאה אשר לא יקריבו מה"ד עיכוב גזברין : יב] וקרא אסמכתא ועיקר : יג] טעמא דלא אמר קדשים : יד] מה"ד מי : טו] הבית מי מקרבינן להו : טז] גזברין והא קרא : יז] קדש וקדש אסור לשחוט את :יח] דמדרבנן הוא דהקדיש תיבת בהו נמחק:יט] סבר עולא דיכול תיבת עולה נמחק:כ] ואמאי ליכא מדרבנן פי' מה דאמר עולא המתפיס עולה לחרמי כהנים מה שעשה עשוי היינו מדרבנן אבל תיבת כלומר נמחק : כב] תיבות כלל דרשי ל"ש ונמחק : כג] עילוי ס"א משום דקרא קדש : נתפסים אלא אפילו למ"ד אין נתפסים ה"מ בשר אבל עור תפיס ובעי פדיה והשתא : כה] מזבח קאי אלא אקדשי בדה"ב והה"נ מוכח לרשב"ל דלרשב"ל לא קאי אקדשי מזבח ור"ש : כו] ליה לימא דמיירי תיבת דלמא ל"ש ונמחק :

אם נדר נותן דמיה ואם נדבה נותן טובתה · מאי אסורה עד שתפדה מדרבנן : ואם עבר מה שעשה עשוי : אי הכי אימא סיפא ומועלין בה אם נהנה ממנה או מגיזתה אם נהנה אחד משום קדשי מזבח ואחד משום קדשי בדק הבית · ואי מדרבנן אסורה אמאי ב' למעול בה ב' מעילות אילו מדאורייתא אסור אבל כיון דמדרבנן אין בה אלא מעילה בעלי מומין אותן שאמר אחד קדשי מזבח כו' : יקברו · ר' שמעון אומר קדשי בדק הבית יוחנן לרבנן דאמר אם מתו יקברו אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית היו בכלל הע כיון דמתו ואי אפשר למעבד להו העמדה והערכה לא יפדו אלא יקברו : וריש לקיש א הבית היו בכלל העמדה ועליה קאמרי ואם מתו יקברו וזה וזה מודין בין ר' יוחנן ב שמעון קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה קדשי בדק הבית לא היו דהא לא קאמ דיפדו אלא קדשי בדק הבית בלבד ודברי הכל בין רבנן בין ר' שמעון בין ר' יוחנן ובין ר מעיקרא אם מת דיפדו דלא היה בכלל העמדה והערכה : [אלא לריש לקיש דאמר דלרבנן

מרי יקברו למה ליה לר' שמעון לפרושי לר' שמעון קדשי בדק הבית אם מתו יפדו ואנן ידעינן דאבאי דקאמרי רבנן קא סהדר ר' שמעון : אמר לך ריש לקיש · ר' שמ

הגהות הגר"א [א] גמ' לעולם רבנן · גרס"י מדרבנן · [ב] חרמים נמי כו' · למעילה · גרס"י ל"א מנלן אמר עולה כו' עד בלבד ואם איתא מי קרבי מדרבנן כו' עד גופא מנלן קאי אתיובתא פי'